

gattioner, skulle de have Fortrinsret for den halve Del, og de andre Obligationer, der gaa ud i Verden, have Forret for den anden halve Del. Jeg paastaar, at Banken i sin egen vel forstaaede Interesse skulde selge de nye Aktier sig til Bedste, men ikke overlade dem til de Folk, som hændelsesvis i Decem-ber 1871 have været tilfiede i Banken.

Fredrikssen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg anser det sidste Spørgsmaal for at være en personlig Henvendelse til den ærede Rigsdagsmand, som har erklæret sig villig til at svare. At Regjeringen anser det for nyttigt og vigtigt, at dette Institut træder i Live, derom maa de Herrer have set et Bidnesbyrd i den Omstændighed, at Lovforslaget er fremlagt. Naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, mente, at de Bemærkninger, hvormed Regjeringen har fundet det rigtigt at ledsage dette Lovforslag, vare overflødige, saa maa jeg dertil anføre, at man har fremsat disse Bemærkninger, fordi man dog turde antage, at det ikke var alle Medlemmer, saa vel bekendt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), i hvilken Retning et saadant Institut kunde virke. Jeg tror i Overigt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), der havde Ordet i forrige Møde, har stillet hele dette Spørgsmaal under sin rette Belysning, idet han dels har henledet ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det, der egentlig her forelaa, aabenbart kun var Spørgsmaalet om Landmandsbankens Hypothekvirksomhed, om jeg saa maa sige, og ligeledes, at de Begunstigelses, om man vil kalde dem saaledes, der her kræves for Banken, i Grunden vare af den Bessaffenhed, at man med større Føje maatte sige, at de vare legale Betingelser for, at dens Virksomhed overhovedet kan udfoldes, end at der egentlig i dem er Spørgsmaal om nogen Begunstigelse. Da man synes at kunne anse det for muligt

at knytte baade den ene og den anden Betingelse, der griber ind i Bankens Virksomhed, til disse Begunstigelses Meddelelse, skal jeg tillade mig at opholde mig et Døbtik ved dem, navnlig for at støtte hele den Betragtning, som jeg erkender, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gjorde gjældende i sidste Møde. Naar der saaledes tales om Stempelbegunstigelsen, saa ser det jo ganske vist ud, som om der er en saadan, men nærmere beset vil det vise sig, at det slet ikke er Andet end en fritagelse for at betale to Gange Stempelafgift for nogle Indtægter, man skaffer Statskassen, thi det er aldeles utvivlsomt, at adskillige af de Forretninger, som ske igjennem Banken og formedelst den, ellers slet ikke vilde ske, og dersom de altsaa ikke skete, saa vilde Staten ikke faae den Indtægt af Stempler, som den faar igjennem de originale Obligationer, idet Banken jo i Virkeligheden her kun fremtræder som en Kommissionær for Laangliveren, om jeg saa maa sige, der træder imellem, men i og for sig er det kun et Laan, der gjøres af Laansøgeren, og han betaler Stempelafgift, som det var enhver Anden, han kontraherede med, end Landmandsbanken. Det Gæste her, der ligner en Begunstigelse, er kun det, der angaar Transport, Noget, der er af en særdeles Betydning for, at disse Obligationer overhovedet kunne gaa, og som er saa almindeligt ved alle den Slags Ting, at det forekommer mig, at der ikke er nogen sær Anledning til at dvæle derved netop ved denne Anstalt. Hvad den anden Begunstigelse angaar, den processuelle, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtrykte sig, da skal jeg kun sige, at jeg tror, at han, saavidt jeg huffer, mente, — i alt Fald var der flere her i Salen, der mente det —, at det kun var Skade, at dette ikke var en mere almindelig Foranstaltning, som kom igjen ved flere Gjældsforhold end her; men naar jeg særlig opholder mig herved, saa er det kun for at rette en Misforstaaelse, som det forekom mig, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds gjorde sig skyldig i, thi det var, saa vidt jeg mindes, væsentlig i denne Henseende, han troede, at Landmandsbanken vilde blive særdeles privilegeret fremfor Nationalbanken. Det ærede